

Truth About Camps | W imię prawdy historycznej (bg)

<https://bg.truthaboutcamps.eu/thb/niemieckie-obozy/obozy/15660,Oboz-koncentracyjny-na-Majdanku-Konzentrationslager-Lublin.html>
01.03.2024, 17:47

Obóz koncentracyjny na Majdanku (Konzentrationslager Lublin)

Obóz zlokalizowany w dzielnicy Majdan Tatarski w granicach powiatu miejskiego Lublin (Stadthauptmannschaft Lublin), stolicy dystryktu lubelskiego (Distrikt Lublin) Generalnego Gubernatorstwa (Generalgouvernement).

Budowany od 1941 r. jako obóz jeńców wojennych, podległy administracji **SS** (Kriegsgefangenenlager der Waffen-SS). Dopiero od 16 lutego 1943 r. oficjalnie przemianowany na **obóz koncentracyjny**. W czasie wojny planowano budowę kompleksu dla 250 000 więźniów i jeńców wojennych, ale zamiaru nie udało się zrealizować.

Komendantami obozu byli kolejno: SS-Standartenführer Karl Otto Koch (VIII 1941 – VIII 1942), SS-Obersturmbannführer Max Koegel (VIII 1942 – XI 1942), SS-Sturmbannführer Hermann Florstedt (XI 1942 – XI 1943), SS-Obersturmbannführer Martin Weiss (XI 1943 – V 1944), SS-Obersturmbannführer Artur Liebehenschel (V 1944 – 22 VII 1944). Od połowy lutego 1943 r. autonomiczną część obozu stanowił obóz przeznaczony dla zakładników (Aufgangslager der Ordnungspolizei in KL Lublin).

Pierwszy transport przybył na Majdanek w październiku 1941 r. i liczył ok. 2000 jeńców radzieckich. W 1942 r. większość stanowiły transporty Polaków i Żydów. Od 1943 r. na Majdanek trafiali ludzie z więzień na terenie Polski, łapanek ulicznych w **GG**, terenów okupowanych ZSRR oraz osoby wysiedlone z Zamojszczyzny. Od grudnia 1943 r. docierały tu transporty więźniów z innych **obożów koncentracyjnych**. W okresie funkcjonowania obozu Polacy stanowili 38% liczby więźniów. Więźniowie byli zatrudnieni w oddziałach roboczych, których liczba dochodziła do ok. 200.

W latach 1941–1942 w masowych egzekucjach mordowano chorych jeńców radzieckich. W kwietniu 1942 r. przeprowadzono akcję likwidacji ok. 2000 polskich Żydów, natomiast 3 listopada 1943 r. w ramach akcji „Erntefest” (Dożynki) wymordowano wszystkich żydowskich więźniów obozu. Od jesieni 1942 r. więźniów uśmiercano w komorach gazowych (łącznie było ich siedem). Od połowy 1942 r. w obozie funkcjonowało krematorium, w którym palono ciała ofiar pomordowanych. Zwłoki więźniów palono również - tak jak w Bełżcu, Sobiborze i Treblince - na stosach. Filie obozu zorganizowano w Budzynie k. Kraśnika, w Lublinie przy ul. Lipowej, w Puławach, Radomiu i Warszawie na ul. Gęsiej.

Wiosną 1944 r. rozpoczęto ewakuację więźniów do innych obozów, głównie na terenie Rzeszy. 22 lipca 1944 r. obóz przestał funkcjonować, a dzień później został zajęty przez Armię Czerwoną.

Przez obóz przeszło ok. 150 000 więźniów. Zginęło ok. 80 000 osób, z czego 60 000 stanowili Żydzi.

[Mapa obozów](#)

[Funkcjonariusze obozów](#)

[Obozy](#)

Галерия
